

Ove visti at han

– Eg var smádrongur, tá mamma mín fyrst ferð fortaldi mær um pápa mín, Ova Joensen, sigur Bo Janoschka, sum fyrstu ferð hevur vitjað í Føroyum

Vilmund Jacobsen

Tað verða 30 ár í august, síðan nólsoyingurin, Ove Joensen, sáli, róði langa teinin úr Føroyum til Danmarkar. Tað var triðja royndin, sum eydnaðist, og Ove Joensen náddi málinum, hann hevði sett sær.

Trý summar í slag – í 1984, 1985 og í 1986 – róði hann teinin úr Føroyum til Hetlands, men tær báðar fyrru ferðirnar, endaði ferðin í Hetlandi.

Í triðju royndini, sum byrjaði í Nólsoy, kom hann eisini til Hetlands og hevði áráði at halda leiðina fram til Danmarkar.

Fyri Ova vóru hesir túrar ógvuliga hendingaríkir, og neyvan hevur altíð sæð so bjart út á ferðini – í lítlum árabáti millum lond.

Ove Joensen fekk ikki eitt langt lív eftir bragdið, hann framdi, tí longu heystið eftir druknaði hann á Skálafjørðinum – í blikastilli.

Tá Finnbogi Ísakson, sáli, gav út bókina »Aftur og fram«, skrivaði hann nakrar reglur um Ova og lív hansara, eftir at nólsoyingurin var deyður á Skálafjørðinum. Beinraknað yvirskriftin til hesa grein hjá Finnboga Ísaksyni um Ova Joensen var »Livdi í ódn – doyði í logn«.

Sonur á vitjan

Ove Joensen gjørdist kendur í Føroyum og út um landoddarnar, tá hann í Dianu Victoriu róði til Danmarkar. Stívliga 40 samdøgur eftir fráferðina úr Nólsoy eydnaðist tað honum

Her er Bo á gomlum gøtum í Nólsoy saman við elsta beiggja og yngstu systir Ova Joensen, Hans Sofusi (Ba) og Helenu

við Merkinum í húnar hátt at rækka málinum og hálsfevna og kyssa Litlu Havfrúnna við Longu Linju í Keypmannahavn.

Hópur av fólki var samankomið við Longu Linju, og yvirborgarstjórin í Keypmannahavnar kommunu, Egon Weidekamp, sáli, helt røðu fyri Ova Joensen.

Men, nólsoyingurin hevði so sanniliga eisini eitt lív fyri tíðina, tá hann fór undir at gera sín dreyms til veruleika – dreymin um at rógva úr Føroyum til Danmarkar.

Sum blaðungur sigldi hann eitt nú við danska skúlaskipinum, har hann

nam sær kunnleika um góðan sjómansskap, og hann sigldi eisini víða um lond við øðrum skipum og bátum, eins og hann eitt skifti sigldi fyri ríkmann í USA.

Í sínum lutfalsliga stutta lívi gjørdist Ove Joensen eisini pápi at tveimum gentum og einum dreingi úti í tí stóru verð.

Genturnar, Christina og Rose, hava áður vitjað aftur á røturnar í Føroyum, og nú um dagarnar vitjaði eisini sonur Ova, Bo Janoschka, sum býr í Avstraliu og hevur týska mammu, fyri fyrstu ferð í Føroyum.

Bo Janoschka sigur, at hann leingi

hevur droymt um hesa ferðina at vitja røtur sínar, og hetta er nakað, hann hevur glett seg til í nógv ár.

– Eg var smádrongur, tá mamma mín fyrst ferð fortaldi mær um pápa mín. Mamma mín giftist týskum manni, sum doyði lutfalsliga ungur í 2004. Eg hevði tað ógvuliga gott hjá mammu og fosturpápa mínum, og tí saknaði eg einki. Men, so hvørt, sum eg gjørdist tilkomin, gjørdist eisini forvitni um veruliga pápa mín størri, og eg fekk alt at vita, sum mamma mín visti at siga mær.

Bo Janoschka sigur, at mamma hansara og Ove í sínari tíð vóru skipsfelagar umborð á norskur skipi, og tað var har, hann varð gitin í móðurlívi og føddur í Bremen í Týsklandi.

– Ove visti, at hann var pápi mín. Tá mamma mín sá Ova seinastu ferð, bar hon meg undir belti og hevði stór-an búk. Eg eigi eisini eitt bræv, sum mamma mín einaferð skrivaði til pápa mín. Hetta er eitt ógvuliga persónligt bræv, har mamma mín fortelur Ova um meg. Tað framgongur eisini í brævinum, at eingin ivi er um, hvør pápi mín er, sigur hann.

Hurðar standa opnar

Bo Janoschka sigur seg gleðast um, at hurðar nú standa opnar fyri honum í Føroyum.

– Hurðin hjá mær í Avstraliu stendur eisini opin fyri føroysku familjuni hjá mær. Føroyar eru eitt serstakliga vakurt land, og fólk eru ógvuliga blíð og fyrikomandi, sigur Bo Janoschka.

Á ferðini í Føroyum hevur Bo Janoschka eisini roynt seg sum rógvara

Tá Finnbogi Ísakson, sáli, gav út bókina »Aftur og fram«, skrivaði hann nakrar reglur um Ova og lív hansara, eftir at nólsoyingurin var deyður á Skálafjørðinum. Beinraknað yvirskriftin til hesa grein hjá Finnboga Ísaksyni um Ova Joensen var »Livdi í ódn – doyði í logn«.